

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 24 czerwca 1982 r.

w sprawie obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych.

Na podstawie art. 17 ust. 7 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późniejszymi zmianami) oraz art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w

dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę

lub spółdzielczej umowy o pracę w prowadzonych na zasadach zryczałtowanego rozrachunku zakładach usługowych spółdzielni zrzeszonych w:

- 1) Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy,
- 2) Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”,
- 3) Centralnym Związku Spółdzielni Spożywców „Spolem”,
- 4) Centralnym Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego,
- 5) Centralnym Związku Spółdzielni Inwalidów,
- 6) Centralnym Związku Spółdzielni Rękodziela Ludowego i Artystycznego „Cepelia”.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do młodocianych pracowników, zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego.

§ 2. 1. Miesięczne zarobki z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, przyjmowane do obliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń pieniężnych z tego ubezpieczenia, ustala się w formie ryczałtów uzależnionych od kategorii osobistego zaszeregowania pracowników przez spółdzielnię. Ryczałty określa się w kwotach odpowiadających wielokrotności najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki uspołecznionej — w następującej wysokości:

Lp.	Kategoria osobistego zaszeregowania pracownika	Wysokość zryczałtowanego zarobku
1	2	3
1	I—IV	kwota odpowiadająca półkrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki uspołecznionej
2	V—VII	kwota odpowiadająca dwukrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki uspołecznionej
3	VIII i wyższa	kwota odpowiadająca dwu- i półkrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki uspołecznionej

2. W razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy kwotę ryczałtu, ustaloną stosownie do ust. 1, zmniejsza się proporcjonalnie do czasu pracy ustalonego w umowie.

3. Do obliczenia podstawy wymiaru emerytury lub renty przyjmuje się kwotę ryczałtu ustaloną stosownie do ust. 1 lub 2, obowiązującą w ostatnim miesiącu zatrudnienia, z uwzględnieniem § 3.

§ 3. 1. Na wniosek pracownika, o którym mowa w § 1 ust. 1, zarząd spółdzielni może podwyższyć kwotę ryczałtu ustaloną stosownie do § 2, nie więcej jednak niż o 100%.

2. W razie podwyższenia kwoty ryczałtu (ust. 1) podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowi przeciętny miesięczny zarobek ustalony w formie ryczałtu z okresu ostatnich 36 miesięcy zatrudnienia, a jeżeli zatrudnienie trwało krócej — z faktycznego okresu zatrudnienia.

3. W razie podwyższenia ryczałtu (ust. 1) podstawę wymiaru zasiłków z ubezpieczenia społecznego stanowi przeciętny miesięczny zarobek ustalony w formie ryczałtu z okresu ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia, a jeżeli zatrudnienie trwało krócej — z faktycznego okresu zatrudnienia.

4. Podstawa wymiaru emerytury lub renty oraz zasiłków z ubezpieczenia społecznego, ustalona w myśl ust. 1—3, nie może być jednak niższa niż kwota odpowiedniego ryczałtu ustalona stosownie do § 2.

§ 4. 1. Jeżeli podwyższone przez zarząd spółdzielni przed dniem wejścia w życie rozporządzenia kwoty zryczałtowanych zarobków, przyjmowane do obliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń z tego ubezpieczenia, są wyższe niż odpowiednie kwoty ryczałtu ustalonego stosownie do § 2, nie ulegają one zmianie z urzędu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowi przeciętny miesięczny zarobek ustalony w formie ryczałtu z okresu ostatnich 36 miesięcy zatrudnienia, a jeżeli zatrudnienie trwało krócej — z faktycznego okresu zatrudnienia. Przepis § 3 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Jeżeli zatrudnienie było wykonywane przez część miesiąca z powodu podjęcia pracy lub jej zaprzestania w ciągu miesiąca albo z powodu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub opiekuńczego, przy obliczaniu wysokości składki na ubezpieczenie społeczne kwotę ustaloną ryczałtu zmniejsza się odpowiednio, przyjmując, że miesiąc liczy 30 dni.

§ 6. W nie unormowanych niniejszym rozporządzeniem sprawach ustalania wysokości podstawy wymiaru świadczeń emerytalnych stosuje się przepisy rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 sierpnia 1968 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. z 1968 r. Nr 35, poz. 246, z 1972 r. Nr 27, poz. 196 i z 1976 r. Nr 40, poz. 239), a przy ustalaniu wysokości zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz ich wypłacaniu mają zastosowanie przepisy dotyczące zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 czerwca 1977 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych (Dz. U. z 1977 r. Nr 23, poz. 99 i z 1981 r. Nr 10, poz. 49).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1982 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: A. Rajkiewicz